

19. Nov. 1972

FAKTA

Dato:

19. Nov. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 5 s. 54-57

Paris 19-11-72

Prøve at se klart på
dualismen - uden at tage stilling
for den eller den anden side.
Dualismen består af det "rene"
kontra det "urene" eller "kunstner"
med stort K eller "Anti-kunstner"
for at skille det meget skemaatiske
op. Disse to punkter strænger
sig ustandselig i mellem - det
kun godt være Jensen med sig frettende
hvad skædes dette ustandselige
skift mellem de to ypperpunkter?
Det er en koncets opmæng at jeg
en kan jeg vil eller ej opmæng dem
og til bage mellem dem. Grunden
til at dette opmæng er opværende og
konflikt skabende er at jeg har en
forestilling om (et ideal!) at jeg
skal vælge en kan det ene helt
ud eller det andet helt ud - og
så klippes just ved dette valg.
Det kan jeg ikke, jeg har min
prøve i så mange år og endnu
er det ikke tydeligt hvilket min
bedste er noget i min natur
mod sætter sig et sådant af-
gørende valg.
Det i mig der stritter imod er
at jeg på dette som på de fleste
andre af livets områder vil
have brøde det ene og det

andet (en slags fortællelse) og derfor
ikke kan eller vil vælge.
Man hvorn siger man, i dette
tilfælde shalt vælge? Det gør
om verden der jo altid har beskaffet
mig for at være så forskellig så
sviende, så flygtig, og det gør
min konflikt som er belastende.
Konflikten opstår af at jo har
det ideal at jo shalt vælge og
om verdens krav som har skabt
dette ideal i mig er årsag til
konflikten fordi jo gør. Jamen af-
-hængig af dens mening om
mig.

Man kan altså meget let finde
årsagerne til at denne pendul-
-bevægelse mellem de to punkter
skaber konflikt, men er denne
konflikt ikke selv skabt?

Det er en realitet at jo møder
fra dag til dag, ofte inden for
samme dag dybt velst. mellem
de to skæbepunkter, det ~~gør~~ jo
~~altså~~ er med andre ord umulig
for mig at gøre begge delene be-
-vægelse det er i i sig selv
ikke spor vanskeligt for mig,
vanskeligheden finder alene sted
i det øjeblik jo nedlægger et
forbud over for mig selv mod
denne velst, når jo formuler

den kunne at det er forkert.
Helt og helt så synes jeg der er
noget både rigtigt og forkert, i begge
stænd punkterne og her der for lyt
til at be nytte mig af dem begge.
Som min psykoanalytiker i gamle
dage sagde til mig at jeg kunne
ikke vælge, finde ud af om jeg
ville være kvinde eller mand -
barn eller voksen. Til fjør jeg var
for egen regning.
Der er med andre ord så dybt-
-liggende og mangesidigt konflikt
at den i hvert fald ikke løses
ved noget forbud end sigt er
frang der tapper vild på den til -
-Skund ~~at~~ man befinder sig i
og de ~~tils~~ kamp deler der er en
følge af den.
Jag og hun jeg ikke oppe andet
end og veltske mellem de to stænd-
-punkter og jeg må derfor velblive
med at oppe det indtil jeg
helt naturligt d.v.s uden at
kanke over det har valgt eet.
Måske kunne man den dag aldrig
men så er det jo også fuldtom-
-men lige gyldigt.
Der kan i hvert fald stis just at
min konflikt inde i håndte stam-
-mer på at jeg har den jeres til-
-ling at det er dringende med-

- vendt sig for mig at vælge - det er det
ikke.

Paris

20-11-72

Kunst betragtes som udtryk
et passion - kommunikation - bliver
altid moralsk - aggressiv - proble-
-matisk - konfliktbejdrande - rigoris-
-tisk - sønderstyrt.

De fleste kunstnere ønsker det for
deres opgave at fortælle sandhe-
-den - i sig selv er rigtigt
og faktisk hvorved de blot bliver
journalistiske moralister og ikke
kunstnere.

Kunst beskæftiger sig ikke med
moral - med hvad der er rigtigt
og faktisk, med sandheden - men
alene med kunst.

Kun indholdsløse problemer er
kunst - kunst har ikke, kun ikke
have indhold.

Kunsten skal være menings og
hensigtsløs.

Senere.

Det ovenstående drønger
lidt om kommunen og udtrykk.
I et interview udtaler Carl
Andre: I think art is expressive
but it is expressive of